

Svansposition & svansskador

En av svårigheterna med svansbitning är att upptäcka den i tid och oftast upptäcks inte svansbitning förrän skadorna är så stora att det finns blodspår i boxen eller delar av svansen är borta. Då är det ofta svårt att få grisarna att sluta bita. Därför behöver vi, förutom att förebygga svansbitningsutbrott, även metoder att enkelt identifiera svansskador innan de är så stora att det förekommit blodsutgjutelse, så att vi kan förbättra grisens miljö. Tidigare studier har visat att hur grisen håller sin svans (hängande eller knorr hänger) ihop med om det förekommit svansbitning eller inte. Men, de studier som är gjorda har ofta varit väldigt tidskrävande. Vi testade därför att titta på grisarnas svansar när de åt, något som skulle gå att arbeta in i de vanliga skötselrutinerna.

VAD GJORDE VI?

- När grisar hör att fodret är på gång ställer de ofta upp sig på rad längst fodertråget för att äta. Så vid utfodring följde vi foderslingan och stannade vid varje box för att kolla varje gris svansposition. I varje box bedömdes varje enskild gris om den hade knorr på svansen eller inte.
- Samma dag som vi bedömde svanspositionen bedömdes varje svans för att se om det fanns skador. Vi bedömde allt från rodnad till om det var sår på svansen.
- Svanspositionen jämfördes sedan med förekomsten av skador på svansen.
- Syftet med studien var att se om grisar med svansskador oftare hade hängande svans istället för knorr och om svanspositionen kan användas som en tidig indikator för svansbitning.

VÅRA VIKTIGASTE RESULTAT

- Grisar som hade en hängande svans hade ökad risk för svansskador jämfört med grisar som hade knorr på svansen, trots att vi oftast inte såg skadorna utan noggrann undersökning.
- Jämfört med grisar utan sårskador på svansen var:
 - ▲ grisar med sårskador 4 gånger troligare att ha hängande svans istället för knorr
 - ▲ grisar med inflammerade sårskador 14 gånger troligare att ha hängande svans istället för knorr
- Genom att titta på svanspositionen vid utfodring kunde vi skilja grisar med svansskador från grisar utan svansskador med 78% säkerhet. Det betyder att vi inte hittar alla grisar med skador (eller grisar med skador som är mindre allvarliga än sår) och att vi ibland tror att grisar som inte har skador är drabbade. Denna metod kan alltså inte vara det enda måttet för att identifiera svansbitna grisar, utan endast användas som ett komplement.

HUR KAN DU ANVÄNDA RESULTATET?

Gå en vända i stallet under utfodring, och titta på grisarna när de äter.

Kontrollera varje box och se om du ser någon gris som äter men har hängande svans istället för knorr.

Har du en box där grisar har hängade svansar, var extra uppmärksam på att det kan förekomma svansbitning här! För att minska risken för svansbitning, försök att förbättra möjligheten till sysselsättning genom att öka exempelvis mängden halm grisarna får.